

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]
Roma=||norum libellus

L. <Fenestrella>

Basileae, 1523

De simulacri traiectione matris deorum. Caput XII.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-810](#)

FENESTELLA
DE SIMVLACRI TRAI-
E^E
tione matris deorum.

C A P V T   X I I .

G Allos quidem Berecynthiae, siue illam deorum
matre dicere mauis, dedicauit antiquitas, eaq;
religionem ut plerasq; alias, è Phrygia Romæ
reduxit, & eo quidē tempore, quo huiuscemodi carmē
*Corin*s* 5. b*y* M*l*.* ex libris Sibyllinis relatum est. Mater abest, matrē ius-
beo Romane requiras. Cum ueniet casta accipienda ma-
nu. Hoc responsum cum diu torqueret patres (que enim
mater esset, aut unde petenda, non satis reperire poterat
Physici) Apollinis oraculum consultū misere, missi hu-
iuscemodi responsa attulerunt. Diuum Apollo inqt ar-
cessite matrem, quam Idæo quidē iugo reperiatis. Missi
ergo in Asiam legati, datum negocium ut perquisitū ac-
tandem compertū deasimulacru Romam reducerent.
Sed cum Attalus rex Asiae, comperti à legatis simulacri
traiectionē negaret, Romanis frustra iam abire paran-
tibus, uocem eisdem ex creditam esse deae ferunt. Ipsa in-
quit peti uolui, Romamq;, quod deorū omnium dignissi-
mum domiciliū est, deduci. Quo miraculo exterritus Attalus,
Romanis illico simulaci translatiōnem concessit. Ma-
ri ergo transiecto Romam ut traditum est, cum Tyberi
mauis simulacro onusita uectantur, omni genere homi-

DE SACERDOTIIS RO. 13

num ex urbe prodeute cum carminibus, sacrisq; in sicco
 littore adhæsse ferūt. Et cum omnis multitudo funibus
 inectis, summo conatu admiteretur, nulla tamē ui auel-
 lere herentem ualuit. Erat autem in turba Romanorū
 Claudia Quinta Vestalis uirgo præstantissimæ forme,
 cuius exquisito habitu, multisq; pleno illecebris, uiola-
 tæ eius uirginitatis publica suspicio circuferebatur. Pro-
 cubuit ergo puella ad pedes simulacri orās, obtestasq;
 deam, sic inquit. Læsa uirginitatis me ream criminatur,
 tuum dea testimoniu, uti rem indices, queso, ut si tuo dā-
 nata testimonio dea fuerim, admissa morte luam, sin hac
 labe purā argueris, tū tu castissima castas manus prose-
 quere obsecro. Vbi hæc dixit, restæ qua alligata erat na-
 uis, manu arrepta, manu puellæ admodum parū conan-
 tis, facile tractum prosecuta est, hoc pacto in urbem. Sci-
 pio Nasica solus dignus, cuius manibus tangeretur, reci-
 pereturq; simulacrum, iudicatus est. Datum ergo Sci-
 pioni negotium, ut templum deæ magnifice strueret, &
 eius cultui sacerdotes dedicaret, quos more deæ uetus
 Spadones oportebat non alio pacto ad id sacerdotium Gallorum
 legandos. Cuius quidem instituti, hoc in causa fuisse com- sacerdotū
 memorant, dilexisse Cybelen puerum quendam Phry= origo.
 gium, dilectoq; hanc conditionem adieciisse, ne castitate
 polluta admitteretur, puerum tamen nympham Sanga
 ridem deperisse, & cum apud eam sub arbore ei nympha dicata, unà quiescerent nocte dormientes, deam are

FENESTELLA

borem cū ipsa nymphā trucidauisse, adolescentem metu
ferē exanimatū, in uicinum montem, cui nomen Didyma est, coufugisse, doloreq; amentem, pudoreq; admissi
facinoris, membrum quo deliquerat, abscidisse. Hac ratione facti dea memor, per eū usmodi homines perpetuo si
bi ministrari uoluit. Gallorū uero nomē à flumine Phry
giæ uetusto, quod templo huius deæ uicinum est, tractū
ferunt, cuius, ut ferunt, fluminalis undæ ea uis est, ut po
tantes insanire compellantur.

DE DVVMVIRIS SA crorum.

CAPVT XIII.

DVUMUIRI sacrorum, quanto monumenta ueterum legendo consequi ualui, sacris libris legendis, carminibusq; Sybillæ, fatisq; Po. Ro. inter pretandis præerant, ut Apollinis sacrarumq; cæremoniarū Antifites erant, & quoties prodigia magnos aliquos rerū euentus auctoritatis emersisset, lectisternijs ad puluinaria deorum factis, ut illorum minas auerterent, suppliciis sacrisq; placabant. Eorum etiam ritu prospere gestis rebus decernebatur. Huius sacerdotii nullā ante mentionem reperi, q; tempore quo ædes Castori, per filium Posthumi secundi dictatoris, qui tunc duumvir, dedicata est. Latino enim bello pater ipse dictator uo-